

atinge rezultatul urmărit de aceasta, ceea ce impune ca ele să facă tot ce ține de competența lor, luând în considerare ansamblul dispozițiilor de drept intern și aplicând metodele de interpretare recunoscute de acestea.

3. Directiva 2006/112, prin faptul că impune în special, potrivit articolului 242 din aceasta, oricărei persoane impozabile să țină o contabilitate suficient de detaliată pentru a permite aplicarea taxei pe valoarea adăugată și controlarea aplicării taxei pe valoarea adăugată de către autoritățile fiscale, trebuie interpretată în sensul că nu se opune ca statul membru în cauză, în limitele prevăzute la articolul 273 din aceeași directivă, să impună oricărei persoane impozabile să respecte în această privință ansamblul normelor naționale de contabilitate conforme standardelor internaționale de contabilitate, cu condiția ca măsurile adoptate în acest sens să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor privind asigurarea colectării în mod corect a taxei și prevenirea evaziunii. În această privință, Directiva 2006/112 se opune unei dispoziții naționale conform căreia serviciul se consideră prestat atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru recunoașterea veniturilor obținute din prestarea respectivă.

(¹) JO C 79, 16.3.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 februarie 2014 — Ungaria/Comisia Europeană, Republica Slovacă

(Cauza C-31/13 P) (¹)

[Recurs — Indicații geografice protejate — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate pentru vinuri — Baza de date E-Bacchus — Tokaj]

(2014/C 93/26)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Recurentă: Ungaria (reprezentanți: M. Z. Fehér și K. Szíjjártó, agenți)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka, B. Schima și B. Eggers, agenți), Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 8 noiembrie 2012 în cauza Ungaria/Comisia (T-194/10) prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă o acțiune având ca obiect anularea înscrierii denumirii de origine protejată „Vinohradnícka oblast Tokaj”, a cărei țară de origine, înregistrată în registrul electronic al denumirilor de origine și al indicațiilor geografice protejate referitoare la

vinuri (baza de date E-Bacchus), este Slovacia — Efecte juridice al înscrierii în E-Bacchus — Obligație de motivare — Principiile buneii administrării, al cooperării loiale și al securității juridice

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Ungaria la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Slovacă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 71, 9.3.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 februarie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale civile di Roma — Italia) — Mediaset SpA/Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-69/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Achiziția sau închirierea subvenționată a decodoarelor digitale — Decizie a Comisiei prin care o schemă de ajutor este declarată ilegală și incompatibilă cu piața internă — Recuperare — Cuantificarea sumei care urmează a fi recuperată — Rolul instanței naționale — Luarea în considerare de către instanța națională a luărilor de poziție ale Comisiei în cadrul punerii în aplicare a deciziei sale — Principiul cooperării loiale)

(2014/C 93/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale civile di Roma

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Mediaset SpA

Pârât: Ministero dello Sviluppo Economico

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunale civile di Roma — Recuperarea de ajutoare de stat ilegale — Cuantificarea ajutorului de recuperat — Decizie a Comisiei care stabilește criteriile pentru determinarea acestui quantum — Hotărâre a Curții care recunoaște instanței naționale posibilitatea de a aprecia caracterul adecvat al criteriilor stabilite de Comisie — Întinderea marjei de apreciere a instanței naționale

Dispozitivul

1. Deși, pentru a asigura punerea în aplicare a unei decizii a Comisiei Europene prin care o schemă de ajutor a fost declarată ilegală și incompatibilă cu piața internă și prin care s-a dispus recuperarea ajutoarelor în discuție, dar care nu identifică beneficiarii individuali ai acestor ajutoare și nu determină sumele precise care trebuie restituite, instanța națională este ținută de această decizie, în schimb nu este ținută de luările de poziție exprimate de instituția menționată în cadrul punerii în aplicare a deciziei amintite. Cu toate acestea, instanța națională trebuie, ținând cont de principiul cooperării loiale menționat la articolul 4 alineatul (3) TUE, să aibă în vedere aceste luări de poziție ca element de apreciere în cadrul litigiului cu care este sesizată.
2. La stabilirea sumelor exacte ale ajutoarelor care urmează să fie recuperate și în cazul în care Comisia Europeană nu a identificat în decizia sa prin care a declarat o schemă de ajutor ilegală și incompatibilă cu piața internă beneficiarii individuali ai ajutoarelor în discuție și nici nu a stabilit sumele precise care trebuie restituite, instanța națională poate să concluzioneze, fără a repune în discuție validitatea deciziei Comisiei și obligația de restituire a ajutoarelor în cauză, că suma ajutorului care trebuie restituită este egală cu zero atunci când acest lucru decurge din calculele efectuate pe baza tuturor elementelor relevante aduse la cunoștința sa.

(¹) JO C 147, 25.5.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 6 februarie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Højesteret — Danemarca) — Martin Blomqvist/Rolax SA, Manufacture des Montres Rolex SA

(Cauza C-98/13) (¹)

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 — Măsuri care vizează împiedicarea introducerii pe piață a mărfurilor contrafăcute și a mărfurilor piratate — Articolul 2 — Domeniul de aplicare al regulamentului — Vânzare în scop privat dintr-un stat terț, pe internet, a unui ceas de mână contrafăcut către un particular care are reședința într-un stat membru — Confiscarea ceasului de către autoritățile vamale la intrarea pe teritoriul statului membru — Legalitatea confiscării — Condiții — Condiții care privesc atingerea adusă drepturilor de proprietate intelectuală — Directiva 2001/29/CE — Articolul 4 — Distribuție către public — Directiva 2008/95/CE — Articolul 5 — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 9 — Utilizare în comerț]

(2014/C 93/28)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din procedura principală

Reclamant: Martin Blomqvist

Pârâte: Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Højesteret — Interpretarea articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parla-

mentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230), a articolului 5 alineatele (1) și (3) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25), a articolului 9 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1) și a articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 196, p. 7, Ediție specială, 02/vol. 16, p. 18) — Măsuri care vizează împiedicarea introducerii pe piață a mărfurilor contrafăcute și a mărfurilor piratate — Particular, având reședința într-un stat membru, care a achiziționat pe site-ul internet al unui vânzător dintr-un stat terț un ceas contrafăcut în scopuri private — Reținerea ceasului respectiv, expediat cumpărătorului prin poștă, și suspendarea livrării ceasului de către autoritățile statului membru în cauză

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală trebuie interpretat în sensul că titularul unui drept de proprietate intelectuală asupra mărfii vândute unei persoane care are reședința pe teritoriul unui stat membru prin intermediul unui site internet de vânzări online dintr-o țară terță beneficiază, la momentul la care această marfă intră pe teritoriul statului membru amintit, de protecția garantată acestui titular de regulamentul menționat în considerarea simplei achiziționări a mărfii respective. Nu este necesar în acest sens ca, în plus, înainte de vânzare, mărfurile în discuție să fi făcut obiectul unei oferte de vânzare sau al unei publicități adresate consumatorilor din același stat.

(¹) JO C 129, 4.5.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 13 februarie 2014 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-139/13) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Spațiu de libertate, securitate și justiție — Standarde pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre — Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 — Pașaport biometric — Includerea amprentelor digitale — Neexecutarea obligațiilor — Neemitere în termen]

(2014/C 93/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Maidani și G. Wils, agenți)